

Jónás Tamás

ELMŰLÁSTAN

2018-09-12 | VERS

általában
négy körül kelek
úgy fél órát
csontozom az álmom
csak véletlen
nem önismeret
ha sikerül
néha kitalálnom

gyerekkorom
mint a halálom
mind a kettő
túl a horizonton
nem látok át
még a családon
istent jövőm
meg már nem is mondom

hatezer év
az is egy határ
szédületes
nagy tudatlanságom
büszkeségem
műanyagkanál
eltörik a
fémből öntött tálon

azt már tudom
mi nem éri meg
azt még nem hogy
kinek vagy mennyire
uraságnak

utcaszélnek
nem lehetek
senkinek senkije

kép | Nádas Alexandra: Betekintő arckép I.